

הלכות כלים פרק ו

א. כל כלי שנשטמא, ונשבר אחר שנשטמא, ונפסדה צורתו ותשמישו טהר בשבירתו; וכן כלים שנשברו כשהן טהורין, שבריהן אין מקבלין טמאה.

ב. כמה שעור השבר שישבר כלי עץ או כלי עצם, ויהיה טהור כל כלי בעלי בתים, שעורן ברמונים. כיצד: משנינקב הכלי במוציא רמון, טהור; והרמון שאמרו בינוני, לא גדול ולא קטן לפי דעתו שלרואה. ויהיו בכלי שלושה רמונים אחוזים זה בזה.

ג. נקב הכלי במוציא זית וסתמו, וחזר ונקב במוציא זית וסתמו, עד שהשלימו למוציא רמון אף על פי שהוא סתום טהור, שהרי נעשו לו פנים חדשים.

ד. כלים שעשין מתחלה נקובין במוציא רמון כגון הסל, והפחלץ שלגמלים, ואפיפירות הרי אלו מקבלין טמאה, עד שיקרע רבן.

ה. אפיפירות שעשה להן קנים מלמעלן ומלמטן לחזק, טהורה. עשה לה גפים כל שהן אף על פי שהיא כלה נקובה במוציא רמון, הרי זו מקבלת טמאה.

ו. כל הכלים שאינן יכולין לקבל רמונים, כגון הרבע, וחצי הרבע, והקנונים הקטנים שעורן במוציא זית. נגממו שפתותיהן אם נשאר בהן כדי לקבל כל שהוא, טמאין.

ז. הסלים שלפת, שעורן בכפרות שלפת. קפת הגננים משתוציא אגדות שלירק, טהורה. ושלבעלי בתים, במוציא תבן. ושלבלנין, בגבכה.

ח. בית קערות שאינו מקבל קערות הואיל ומקבל התמחויין, הרי זה מקבל טמאה. וכן בית הראי שאינו מקבל משקין הואיל ומקבל את הראי, הרי זה מקבל טמאה.

ט. כל כלי עץ שנחלק לשנים טהור, ואף על פי שהן מקבלין על דפנותיהן כלפסין: חוץ מכלים שלעץ שחצין או מקצתן כלי בפני עצמו מתחלת עשייתן כגון השלחן הכפול שמתחלה הוא נעשה שני חלקים והרי הוא נכפל ונפשט, וכגון התמחוי המזנון שהוא כלו קערות קערות והרי בכל חלק מחלקיו קערות שלמות, וכגון כסא הכפול, וכל פיוצא באלו.

י. וכן בית הלגינין, ובית הכוסות שלעץ, שנפחת אחד מהן זה שנפחת טהור, ואינו חבור לשאר הבתים. נפחת השני הרי זה טהור, ואינו חבור לו. נפחתו שלשתן, כלו טהור. וכן כל פיוצא בכלים אלו.

יא. משפלת שאמצעיתה גבוהה וזויותיה יורדות, ונפחתה מצד אחד טמאה, מפני שהיא מקבלת בצד השני; נפחתה מצד השני, טהורה.

יב. השלחן והדלפקי שנפחתו מקבלין טמאה, עד שיחלקו ויבדל כל חלק מחברו. נטלה אחת מרגליהן, טהורין; וכן אם נטלה השניה. נטלה הרגל השלישית אם חשב עליהן שיאכל על שלחן זה או דלפקי זו כמו אוכל בטבלה, הרי אלו מקבלין טמאה; ואם לא חשב עליהן, טהורין.

יג. כלי נסרים שנשרו שפּתותיהן, טהורין. ואם נשאר מחסום שפּתותיהן כל שהוא, הרי אלו מקבלין טמאה. טבלה שמלאה עצים, ותקעה טהורה; חפה בנסרים, מקבלת טמאה. ספסל שנתפרק, טהור; סרגו במשיחות או בחבלים, מקבל טמאה. הסלים שלגמלים שהתירן, טהורין; חזר וקשרן, מקבלין טמאה. נמצאו מטמאין ומטהרין, אפלו עשרה פעמים ביום.

יד. השלחן או הדלפקי שחפן בשיש, ושיר בהן מקום הנחת הכוסות מקבלין טמאה. ואם חפה הכל, טהורין: בין בצפוי עומד, בין בצפוי שאינו עומד, בין שחפה את לזביכיו, בין שלא חפה את לזביכיו, בין שהיו שלעצים חשוכין כגון אשכרוע וכיוצא בו, בין שהיו שלשאר עצים הואיל וחפן כלן, טהורין כמו שבארנו.

הלכות בלים פרק ז

א. כלי עור, מאימתי מקבלין טמאה: התרמל וכיוצא בו משיחם שפּתותיו, ויכרת הקופין הקטנים היוצאין על גב העור, ויעשה את קיחותיו. סקרטיה, משיחם ויכרת ויעשה ציציתה. קטבליה, משיחם ויכרת. הכר והכסת, משיחם שפּתותיהן ויכרת הקופין היוצאין. וכן כל כיוצא בהן.

ב. התפלין, משיגמר הקציצה; אף על פי שהוא עתיד לתן בה את הרצועה, הרי זו מקבלת טמאה. עור העריסה שהוא עתיד לעשות לו טבור, עד שיעשה לו טבור.

ג. הסנדל, משיקמיע. המנעל, משיגב על האמום. ואם עתיד לכרכם ולשרטט, עד שיכרכם ועד שישרטט; וכן כל כיוצא בזה.

ד. עור שאין עליו צורת כלי, אינו מקבל טמאה; לפיכך כף שלעור שקושרין לוקטי קוצים על פפותיהן, כדי שלא יכס הקוץ אינו מקבל טמאה, מפני שהוא עור פשוט ואין עליו צורת כלי.

ה. וכן העור שמלקטין בו גללי הבקר, ועור שחוסמין בו פי הבהמה, ועור שמשיבין בו את הדבורים בעת שלוקחין הדבש, ועור שמניפין בו את הרוח מפני החם הרי הן טהורין, ואין מקבלין טמאה.

ו. כל בית האצבעות שלעור, טהורות: חוץ משלקיצין, מפני שהיא מקבלת את האוג; נקרעה אם אינה מקבלת את רב האוג, טהורה.

ז. האבנט שלעור, ועורות שתופרין הקטעין על ארכבותיהן כדי שיתגלגלו בהן על הקרקע מקבלין טמאה, שהרי צורת כלי עליהן. וכן העורות העשויות כמו טבעות שמכניסין אותן האמנין בזרועותיהן, כדי להגביה בגדיהן מעל ידן בשעת מלאכה מטמאין כשאר כלי עור הפשוטין.

ח. עור שתופרין ממנו כסוי ליד ולזרוע שלזורי גרנות, ושלחולכי דרכים, ושלעושי פשתן מקבלין טמאה; ואם היה שלצבעים, ושלנפחים אינו מקבל טמאה. זה הכלל: כל העשוי

לְקַבֵּלָהּ, כְּדֵי שֶׁלֹא יִכְהוּ קוֹץ וּכְדֵי שִׁיאֲחֹז יָפֶה יָפֶה מִקֶּבֶל
טִמְאָה; וְהַעֲשׂוּי מִפְּנֵי הַזִּיעָה, כְּדֵי שֶׁלֹא יִפְסֹד הַדָּבָר שֶׁמִתְעַסֵּק
בּוֹ בְזִיעַת יָדָיו הָרִי זֶה אֵינוֹ מִקֶּבֶל טִמְאָה.

ז. כִּמָּה שְׁעוֹר הַנֶּקֶב שֶׁיִּנָּקֵב כְּלִי הָעוֹר, וְיִטְהַר: הַחֲמַת, מִשְׁתַּנָּקֵב
בְּמוֹצֵיא פְקָעִיּוֹת שְׁלֹשָׁתִי; אִם אֵינָהּ יִכּוֹלָה לְקַבֵּל שְׁלֹשָׁתִי,
הוֹאִיל וּמִקֶּבֶלֶת שְׁלֹעָרֵב, מִקֶּבֶלֶת טִמְאָה, עַד שְׁתַּנָּקֵב רַבָּה.

י. הַתְרַמֵּל שֶׁנִּפְחַת הַכִּיס שֶׁבְּתוֹכוֹ עֵדִין הַתְרַמֵּל מִקֶּבֶל טִמְאָה,
וְאֵינוֹ חֲבוּר לּוֹ. הַחֲמַת שֶׁהַבִּיצִים שָׁלָה מִקֶּבֶלֶת עֲמָה, וְנִפְחַתוּ
טְהוּרוֹת, שְׁאֵינָן מִקֶּבֶלֶת כְּדֶרֶכָּן.

יא. כְּלִי עוֹר שֶׁיֵּשׁ לוֹ לוֹלָאוֹת וּשְׁנָצוֹת, כְּגוֹן סַנְדָּל עֲמָקִי וְכִיס
שְׁלֹשְׁנָצוֹת אֶף עַל פִּי שֶׁכִּשְׁהֵן מִתְרִין, אֵין עָלֶיהֶן צוּרַת כְּלִי הָרִי
אִלּוּ מִקֶּבֶלֶין טִמְאָה כִּשְׁהֵן מִתְרִין, הוֹאִיל וְהַהֲדִיּוֹט יִכּוֹל בְּמַהֲרָה
לְהַכְנִיס הַשְּׁנָצוֹת בְּלוֹלָאוֹת וַיַּחֲזֹר כְּלִי קָבוּל כִּשְׁהִיָּה. וְכֵן אִם
נִטְמָאוּ, וְהִסִּיר הַשְּׁנָצוֹת מֵהֶן, וְנִפְסְדָה צוּרַתָּן הָרִי הֵן טְהוּרִין,
אֶף עַל פִּי שֶׁאֲפָשָׁר לְהַחֲזִירָן שֶׁלֹא בְּאֶמֶן.

יב. כִּיס שְׁלֹשְׁנָצוֹת שֶׁנִּטְלוּ שְׁנָצָיו עֵדִין הוּא מִקֶּבֶל טִמְאָה,
שֶׁהָרִי הוּא מִקֶּבֶל. נִפְשֵׁט, וְחָזַר עוֹר פָּשׁוּט טְהוֹר. טָלָה עָלָיו אֶת
הַמְטָלִית מִלְמַטָּן מִקֶּבֶל טִמְאָה, אֶף עַל פִּי שֶׁהוּא פָּשׁוּט: שֶׁהָרִי
עָלָיו צוּרַת כְּלִי.

יג. עוֹר שֶׁכָּרַךְ בּוֹ הַקָּמִיעַ, מִקֶּבֶל טִמְאָה; פָּשֵׁט, טְהוֹר; חָזַר
וְכָרַךְ בּוֹ, מִקֶּבֶל טִמְאָה: מִטְמָא וּמִטְהַר, אִפְלוּ עֲשָׂרָה פְּעָמִים
בַּיּוֹם. וְעוֹר שֶׁכָּתַב עָלָיו הַקָּמִיעַ, טְהוֹר; וְאִם כָּרַת מִמֶּנּוּ, וְעָשָׂה
חֲלִיָּה לְתַכְשִׁיט מִקֶּבֶלֶת טִמְאָה.

יד. תְּפִלִּין שֶׁלְרֹאשׁ, אֲרַבְּעָה כָּלִים. הָרִי שֶׁנִּטְמָאת בָּמֶת, וְהַתִּיר
קִצִּיצָה הֶרֶאשׁוּנָה, וְתִקְנָה הָרִי הִיא אֵב טִמְאָה כִּשְׁהִיתָה; וְכֵן אִם
הַתִּיר הַשְּׁנִיָּה, וְתִקְנָה; וְאִם הַתִּיר אֶף הַשְּׁלִישִׁית, וְתִקְנָה. הַתִּיר
אֶף הָרְבִיעִית, וְתִקְנָה נַעֲשֶׂת כָּלָה רֹאשׁוֹן לְטִמְאָה: שֶׁהָרִי הַתִּיר
כָּל אַחַת וְאַחַת וַיַּחֲזֹר וְתִקְנָה כָּלָה, וְכֵאלּוּ זֶה תְּפִלִּין אַחֲרוֹת שֶׁנִּגְעוּ
בְּרֹאשׁוֹנוֹת.

טו. חָזַר וְהַתִּיר אֶת הֶרֶאשׁוּנָה פַּעַם שְׁנִיָּה, וְתִקְנָה הָרִי הִיא רֹאשׁוֹן
כְּמוֹת שְׁהִיתָה; וְכֵן אִם הַתִּיר אֶת הַשְּׁנִיָּה, וְאֶת הַשְּׁלִישִׁית. חָזַר
וְהַתִּיר אֶף אֶת הָרְבִיעִית, וְתִקְנָה הָרִי כָּלָה טְהוֹרָה: שְׁאֵין הֶרֶאשׁוֹן
מִטְמָא כָּלִים, מִפְּנֵי שֶׁהוּא וְלֹד כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ.

טז. וְכֵן סַנְדָּל שֶׁהוּא טִמָּא מִדָּרֶס, וְנִפְסְקָה אַחַת מֵאֲזַנָּיו, וְתִקְנָה
הָרִי הוּא מִדָּרֶס כִּשְׁהִיָּה. נִפְסְקָה שְׁנִיָּה, וְתִקְנָה טְהוֹר מִן הַמִּדָּרֶס,
שֶׁהָרִי נַעֲשׂוּ לוֹ אֲזַנִּים חֲדָשׁוֹת; אֲבָל טִמָּא מִגַּע מִדָּרֶס. לֹא הִסְפִּיק
לְתַקֵּן אֶת הֶרֶאשׁוּנָה עַד שֶׁנִּפְסְקָה הַשְּׁנִיָּה, אוֹ שֶׁנִּפְסְקָה עֶקְבוֹ, אוֹ
נִטַּל חֲטָמוֹ, אוֹ נִחְלַק לְשָׁנִים טְהוֹר. מִנְעַל שֶׁנִּפְחַת אִם אֵינוֹ
מִקֶּבֶל רֵב הָרָגֵל, טְהוֹר.

יז. תְּפִלִּין שֶׁנִּטְמָאת, מֵאִמְתִּי טְהֻרָתָה: שְׁלִיד, מִשִּׁיתִּיר אוֹתָהּ
מִשְׁלוֹשׁ רוּחוֹת; וְשֶׁלְרֹאשׁ מִשִּׁיתִּיר מִשְׁלוֹשׁ רוּחוֹת, וּבֵין קִצִּיצָה
לְחִבְרָתָהּ.

יח. הַכְּדוּר וְהָאֻמוֹם וְהַקָּמִיעַ וְהַתְּפִלִּין שֶׁנִּקְרְעוּ אַחֵר שֶׁנִּטְמָאוּ
הַנוֹגַע בָּהֶן, טִמָּא; וּבְכֵמָה שֶׁבְּתוֹכָן, טְהוֹר. הָאֻפּוֹף שֶׁנִּקְרַע הַנוֹגַע
בָּמָה שֶׁבְּתוֹכוֹ, טִמָּא: מִפְּנֵי שֶׁהַתְּפִיר מִחֲבָרוֹ, וְנַעֲשֶׂה כְּלוֹ כְּגוֹף
אֶחָד.

הַלְבוֹת בָּלִים פָּרָק ח

א. כָּל כְּלִי מִתְכוֹת אֵינָן מְקַבְּלִין טַמְאָה עַד שֶׁתִּגְמַר מְלֹאכֶתָּן כְּלָה, וְלֹא יִהְיֶה הַכְּלִי מְחֹסֵר מַעֲשֵׂה כָּלָל; אֲבָל גְּלָמֵי כְּלִי מִתְכוֹת, אֵינָן מְקַבְּלוֹת טַמְאָה. וְאֵלּוּ הֵן גְּלָמֵי כְּלִי מִתְכוֹת: כָּל שֶׁעֲתִיד לְשׁוּף אוֹתוֹ, אוֹ לְשַׁבֵּץ, אוֹ לְגַרֵּד, אוֹ לְכַרֵּב, אוֹ לְהַקִּישׁ בְּקֶרֶנֶס, אוֹ שֶׁהִיא מְחֹסֵר אֶזֶן אוֹ אֶגֶן הָרִי זֶה אֵינוֹ מְקַבֵּל טַמְאָה, עַד שִׁיתְקַנְהוּ, וַיִּיפְהוּ, וְלֹא תִשָּׂאֵר בּוֹ מְלֹאכָה כָּלָל.

ב. פִּיצָד: כְּגוֹן הַסִּיף שְׁאֵינוֹ מְקַבֵּל טַמְאָה עַד שִׁישׁוּפְנוּ, וְהַסִּפִּין עַד שִׁישְׁחִיזְנָה, וְכֵן כָּל כִּיּוֹצָא בְּמַעֲשִׂים אֵלּוּ. לְפִיכֶן הָעוֹשֶׂה בָּלִים מִן הָעֲשֵׂת שְׁלִבְרִזָּל, אוֹ מִן הַחֲרָרָה שְׁלִמְתַּכְתָּה, וּמִן הַסּוֹבֵב שְׁלִגְלָגָל, וּמִן הַטִּסִּין, וּמִן הַצְּפוּיִין, וּמִכַּפְּנֵי הַכְּלִים, וּמֵאֲגָנֵי הַכְּלִים, וּמֵאֲזֵנֵי הַכְּלִים, וּמִן הַשְּׁחִלָּת, וּמִן הַגְּרֵדָת הָרִי אֵלּוּ טְהוּרִין: מִכַּפְּנֵי שֶׁכָּל אֵלּוּ שֶׁנַּעֲשׂוּ, גְּלָמֵי כְּלִי מִתְכוֹת הֵן.

ג. אֲבָל הָעוֹשֶׂה כְּלִי מִשְׁבָּרֵי כְּלִי מִתְכוֹת, וּמִן הַכְּלִים שֶׁנִּשְׁחָקוּ מֵרַב הַזְּמָן, וּמִן הַמְּסַמְרוֹת שִׁידוּעַ שֶׁנַּעֲשׂוּ מִן הַכְּלִים הָרִי אֵלּוּ מְקַבְּלִין טַמְאָה, לְפִי שְׁאֵינָן גְּלָמִים. אֲבָל מְסַמְרוֹת שְׁאֵין יָדוּעַ אִם נַעֲשׂוּ מִן הַכְּלִים, אוֹ מִן הָעֲשֵׂת הָרִי הֵן טְהוּרִין: אֲפִלּוּ הַתִּקֵּין אוֹתָן לְכָלִי, אֵינָן מְקַבְּלִין טַמְאָה.

ד. כְּלִי מִתְכוֹת שְׁאֵינוֹ מְחֹסֵר אֲלֹא כֶּסֶי מְקַבֵּל טַמְאָה, שְׁאֵין הַכֶּסֶי חָשׁוּב מִגּוֹף הַכְּלִי. מַחֲט שֶׁלֹּא נִקְבְּהָ, אֲלֹא שָׁפָה וְתִקְנָהּ לִכְּנֹךְ מִתְחַלְתָּה מְקַבְּלַת טַמְאָה, מִכַּפְּנֵי שֶׁמוֹצִיאִין בָּהָּ אֶת הַקּוֹץ. אֲבָל אִם הָיָה עֲתִיד לְנִקְבְּהָ הָרִי הִיא כִּשְׂאֵר גְּלָמֵי כְּלִי מִתְכוֹת, וְאֵינָהּ מְקַבְּלַת טַמְאָה.

ה. וּמֵאַחֵר שֶׁבִּאֲרָנוּ שֶׁגְּלָמֵי כְּלִי מִתְכוֹת טְהוּרִין, וְגְלָמֵי כְּלִי עֵץ טַמְאִין, וּפְשׁוּטֵי כְּלִי מִתְכוֹת טַמְאִין, וּפְשׁוּטֵי כְּלִי עֵץ טְהוּרִין, דִּין תּוֹרָה נִמְצָא הֵטָמָא בְּכָלִי עֵץ, טְהוּר בְּכָלִי מִתְכוֹת, וְהֵטָמָא בְּכָלִי מִתְכוֹת, טְהוּר בְּכָלִי עֵץ.

ו. כָּל כְּלִי הַמְּלַחֲמָה, כְּגוֹן הַסִּיף וְהַרְמָח וְהַכּוֹבֵעַ וְהַשְּׂרִיּוֹן וְהַמַּגִּפִּים וְכִיּוֹצָא בָּהֶן מְקַבְּלִין טַמְאָה.

ז. וְכָל תְּכֵשִׁיטֵי הָאָדָם, כְּגוֹן הַקֹּטְלָה וְהַנּוֹזְמִים וְהַטְּבָעוֹת, בֵּין שִׁישׁ עָלִיהֶן חוֹתָם בֵּין שְׁאֵין עָלִיהֶן חוֹתָם, וְכִיּוֹצָא בָּהֶן מְקַבְּלִין טַמְאָה. אֲפִלּוּ דִינָר שֶׁנִּפְסַל, וְהַתִּקֵּינוֹ לְתִלּוּתוֹ בְּצוּאָר קֶטְנָה מְקַבֵּל טַמְאָה. וְכֵן קָמִיעַ שְׁלִמְתַּכְתָּה, מִטַּמְאָה כָּל תְּכֵשִׁיטֵי אָדָם.

ח. כָּל תְּכֵשִׁיטֵי הַבְּהֵמָה וְהַכְּלִים, כְּגוֹן הַטְּבָעוֹת שֶׁעוֹשִׂין לְצוּאֵי הַבְּהֵמָה וְלֵאזְנֵי הַכְּלִים טְהוּרִין, וְאֵינָן מְקַבְּלִין טַמְאָה בְּכַפְּנֵי עֶצְמָן: חוּץ מִזּוֹג שְׁלִבְהֵמָה, וְכָלִים הַמְּשַׁמִּיעִין קוֹל לְאָדָם.

ט. פִּיצָד: הָעוֹשֶׂה זֹגִין לְמִכְתֶּשֶׁת, וְלַעֲרִיסָה, וְלִמְטַפְּחוֹת סְפָרִים, וְלִמְטַפְּחוֹת תִּינוּקוֹת הָרִי הֵן טְהוּרִין. עֲשֵׂה לָהֶן עֲנָבוֹלִין, מְקַבְּלִין טַמְאָה: הוֹאִיל וְנַעֲשׂוּ לְהַשְׁמִיעַ קוֹל לְאָדָם, הָרִי הֵן כְּתֵכֵשִׁיטֵי אָדָם. וְאֲפִלּוּ נָטְלוּ עֲנָבוֹלִיהֶן מְקַבְּלִין טַמְאָה, שֶׁהָרִי הוּא רְאוּי לְהַקִּישׁוֹ עַל הַחֶרֶס.

י. זֹג הָעָשׂוּי לְאָדָם אִם נַעֲשֵׂה לְקָטָן אֵינוֹ מְקַבֵּל טַמְאָה אֲלֹא בְּעֲנָבוֹל שָׁלוֹ, שֶׁהָרִי לְקוֹל נַעֲשֵׂה; וְאִם נַעֲשֵׂה לְגָדוֹל הָרִי זֶה תְּכֵשִׁיט וּמְקַבֵּל טַמְאָה, אֵף עַל פִּי שְׁאֵין לוֹ עֲנָבוֹל.

יא. כָּל הַפְּרָצוּפוֹת, מְקַבְּלוֹת טַמְאָה. וְכָל הַחוֹתְמוֹת, טְהוּרִין

חוץ מחותם שלמתכת שחותמין בו בלבד. וכל הטבעות, טהורות חוץ מטבעות אצבע; אבל טבעת שחוגר בה את מתניו, או שקושר אותה בין כתפיו טהורה. טבעת השיר שלבהמה הואיל והאדם מושך בה את הבהמה, מקבלת טמאה. וכן מקל שלבהמה שלמתכת הואיל ואדם רודה אותה בו, מקבלת טמאה.

יב. כל הכלים יורדין לטמאה במחשבה, ואין עולין מידי טמאה אלא בשנוי מעשה; והמעשה מבטל מיד המעשה ומיד המחשבה, והמחשבה אינה מבטלת לא מיד המעשה ולא מיד המחשבה.

יג. פיצד: טבעת בהמה או כלים שחשב עליה להחזירה לטבעת אדם הרי זו מקבלת טמאה במחשבה זו, וכאלו נעשת לאדם מתחלת עשייתה. חזר וחשב עליה להניחה טבעת בהמה כשהיתה אף על פי שלא נתקשט בה האדם, הרי זו מקבלת טמאה: שאין המחשבה מבטלת מידי המחשבה, עד שיעשה מעשה כגון שישוף אותה או יתקנה כמעשה שלבהמה.

יד. היתה הטבעת לאדם, וחשב עליה לבהמה עדין היא מקבלת טמאה כשהיתה, שאין הכלים עולין מידי טמאתן במחשבה. עשה בה מעשה, ושנה לבהמה אינה מקבלת טמאה, שהמעשה מבטל מידי המעשה. וכן כל פיוצא בזה.

טו. חרש שוטה וקטן יש להן מעשה ואין להן מחשבה, כמו שבארנו בענין הכשר אכלין.

טז. זוג שלדלת שחשב עליה לבהמה, מקבלת טמאה; ושלבהמה שנעשה שלדלת אפלו חברו בקרקע, ואפלו קבעו במסמר הרי זה מקבל טמאה כשהיה, עד שישנה בו מעשה בגופו.

יז. אמן שהוא עושה, ומניח זוגין לדלתות ולבהמה אם רב העשוי לדבר שמקבל טמאה הרי הכל מקבל טמאה, עד שיפריש מקצתן לדבר שאינו מקבל טמאה; ואם רב העשוי לדבר שאינו מקבל טמאה הרי הכל טהור, עד שיפריש מקצתן לדבר המקבל טמאה. וכן כל פיוצא בזה. וזוגין הנמצאין בכל מקום, מקבלין טמאה חוץ מן הנמצאין בכרכים, מפני שרפן לדלתות.

יח. אמר לאמן עשה לי שני זוגין, אחד לדלת ואחד לבהמה, עשה לי שתי מחצלאות, אחת לשכיבה ואחת לאהלים, עשה לי שני סדינים, אחת לצורות ואחת לאהלים הרי שניהן מקבלין טמאה, עד שיפרש ויאמר זה לכף וזה לכף.